

ת"פ 19909/07/18 - מדינת ישראל נגד חוסיין הייב, זיר חמדאן

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 19909-07-18 מדינת ישראל נ' הייב ואח'

לפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
1. חוסיין הייב (נדון)
2. זיר חמדאן

גזר-דין לגבי הנאשם 2 בלבד כתב אישום ורקע

1. הנאשם 2 הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של **העסקת תושב זר השווה לא כדן**, לפי סעיף 12ב(2) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, **הלנת תושב זר**, לפי סעיף 12ב(2)א(1) לחוק הכניסה לישראל, **והחזקת סמים לצריכה עצמית** לפי סעיפים 7א ו-ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.

על פי כתב האישום המתוקן, ביום 16.11.16, סמוך לשעה 21:00, הגיעו שוטרים לעסק של מכירת נרגילות "הפמילי" בכפר כנא, המצוי בבעלותו של נאשם 2. במהלך חיפוש במקום, הוברר כי נאשם 2 העסיק במשך כשבוע את סמאח חאמד, שהנו תושב הרשות הפלסטינית, בעסקו, ואף נתן לו ללון בחדר במסעדה, בידוע כי אין בידו היתר שהייה כדן.

עוד בהתאם לכתב האישום המתוקן, בתאריך 20.8.17, סמוך לשעה 15:35, שעה שהנאשמים 1 ו-2 נסעו ברכב בכפר כנא, הבחינו בשוטרים אשר נסעו מולם בניידת משטרה. נאשם 1, שישב במושב שעל יד הנהג, פתח את החלון והשליך מהרכב חשיש במשקל 1.23, על-מנת להכשיל את השוטרים. בהמשך, לאחר שהשוטרים עצרו את הרכב, ובחיפוש שנערך על גופו של נאשם 2, נמצא הנאשם 2 כשהוא מחזיק בכיס מכנסיו בחשיש במשקל 2.77 גרם, וליד ההגה בנייר המכיל חשיש במשקל 0.38 גרם לצריכתו העצמית.

2. ביום 19.1.20, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו הנאשם 2 הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, הוסכם כי המאשימה תגביל עצמה לעונש של 4 חודשים לריצוי בעבודות שירות בכפוף לחוות-דעת הממונה, בצירוף מאסר על-תנאי וקנס, ואילו הסנגור יטען באופן חפשי.

עמוד 1

3. יצוין, כי על הנאשם 1, אשר הורשע בשתי עבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית, ובשתי עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ובמסגרת צירוף תיקים בשתי עבירות נוספות של החזקת סמים לצריכה עצמית, הוטלו, בהתאם להסדר טיעון שכלל הסכמות לעניין העונש, 4 חודשי מאסר על-תנאי, קנס בסך 1,500 ₪, התחייבות כספית בסך 6,000 ₪, ו-3 חודשי פסילת רישיון, בהתאם לגזר-הדין מיום 2.7.19.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ביום 20.1.20 טענו הצדדים לעונש בפניו. ב"כ המאשימה הגיש טיעונו בכתב, ואילו ב"כ הנאשם 2 טען בע"פ.

5. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל, ועונשים נלווים, וביקש להטיל על הנאשם 2 עונש של 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בכפוף לחוות-דעת הממונה, מאסר על-תנאי, התחייבות וקנס כספי משמעותי.

נטען, כי מעשי הנאשם פגעו פגיעה משמעותית בערכים המוגנים של הגנה על שלטון החוק, שלום הציבור, ביטחון המדינה וריבונותה, משום שסיפוק לשב"ח מקום עבודה ולינה, במשך כשבוע ימים, לשם הפקת תועלת כלכלית אישית, תוך התעלמות מהפגיעה בערכים המוגנים.

באשר לעבירת החזקת הסמים נטען כי המעשה פגע בשלום הציבור ובבריאותו.

לעניין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות נטען כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות, שהודה במעשים, וכי מאז ביצוע העבירות חלף זמן, אך לא מתקיימים בעניינו שיקולי שיקום המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם.

6. טיעוני ב"כ הנאשם 2

ב"כ הנאשם 2 טען כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות נע בין מאסר על-תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל הניתנים לריצוי בעבודות שירות, וביקש להטיל על הנאשם עונש המצוי בתחתית מתחם העונש ההולם.

לעניין נסיבות ביצוע העבירות, נטען **כעובדה מוסכמת במסגרת הסדר הטיעון**, כי השוהה הבלתי חוקי הציג לנאשם אישור, אך הנאשם לא שם לב כי האישור אינו בתוקף, ולפיכך מידת הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה. כמו כן לאותו שוהה ניתן בעבר אישור כניסה לישראל והדבר מלמד על סיכון פחות בעניינו ומהווה סממן נוסף לחומרה הנמוכה של המעשים.

באשר לעבירת החזקת הסמים נטען כי המדובר בכמות מזערית של סם מסוג חשיש.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות נטען כי הנאשם הודה במעשים, נטל אחריות וחסך זמן שיפוטי יקר. לנאשם אין עבר פלילי, הוא נשוי ואב לארבעה ילדים כשבנו בן החמש סובל מסרטן ומזה שנתיים נזקק לטיפול רפואי אינטנסיבי הכולל ניתוחים ובדיקות רבות. ריצוי עונש מאסר, גם בעבודות שירות,

עלול לפגוע בנאשם ובמשפחתו.

עוד ביקש ב"כ הנאשם מבית-המשפט להסתפק בהטלת קנס סמלי שכן מדובר בנאשם שהנו מפרנס יחיד למשפחתו, העובד כשכיר בעבודות אבן, ועסקו נסגר בעקבות האירוע המתואר בכתב האישום, אב לקטינים, שהוצאותיו גדולות עקב מצבו הרפואי של בנו.

7. דברי הנאשם 2

הנאשם הודה לבית המשפט.

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים

8. חוק הכניסה לישראל מגן בעיקר על ערכים שעניינם שלום הציבור ובטחונו. עבירות בניגוד להוראותיו של חוק זה טומנות בחובן סיכון פוטנציאלי גבוה לביצוע מעשי טרור ופיגועים. מי שמסייע לשהים בלתי חוקיים בהסעה או בהעסקה, עלול לתרום, גם אם בעקיפין, לטרור ולאלימות. בנוסף מגן החוק על ערכים נוספים שהינם ריבונותה של מדינת ישראל והסדר החברתי שבהסדרת כניסתם ושהותם של זרים לתחומי המדינה. סדר זה חיוני לביטחון הציבור, ליציבות חברתית וכלכלית ולשמירה על שורת השוויון הכלכלי.

9. חומרת עבירות העסקה, הלנה והסעת שב"ח נלמדת מענישה שקבע להן המחוקק, שהנה מאסר בפועל הכפול מזה שנקבע בצד עבירת הכניסה והשהייה הבלתי חוקית. תושבי המדינה, המסיעים והמעסיקים תושבי חוץ, הם הדלק המניע את תופעת הכניסה הבלתי חוקית לישראל.

מי שמעדיף את שיקוליו הכלכליים, המתבטאים ברווחיות שבהעסקת כוח אדם זול, על פני שמירה על החוק - עוצם עיניו אל מול הסכנה הנגרמת לבטחון הציבור, ומגלה זלזול בוטה בחוק.

ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו ברע"פ 3173/09 מוחמד פראג'ין נגד מדינת ישראל, שם נקבע:

"בהקשר הקרוב של המסיעים, המלינים והמעסיקים את השהים הבלתי חוקיים, שחטאתם אמנם עולה משל הללו [משל השהים הבלתי חוקיים - ד.ב.ט], שכן - כאמור - חוטאים הם ומחטיאים את הרבים, ומכאן גישת המחוקק שהחמירה עמהם, וכך גם בתי המשפט, דן בית משפט זה ברע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 769. מפי השופט טירקל נדונה שם רמת הענישה הראויה, והוכרע כי דחק העתים והמציאות הבטחונית הקשה (ב-2001) מצדיקה לגזור על הללו עונשי מאסר... אוסיף את קולי לגישה המחמירה כלפי מסיעים, מלינים ומעסיקים, שהם על פי רוב ישראלים העוברים על החוק לשם בצע כסף, ולא למען פת לחם".

ראו עוד את הדברים שנאמרו ברע"פ 5457/12 ראם שלום נגד מדינת ישראל:

"בעניין העבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים כבר נפסק כי מדובר בעבירה חמורה בעלת השלכות ביטחוניות, עבירה שמבוצעת לרוב משיקולים כלכליים ותוך זלזול בהוראות החוק ולעתים אף בביטחון המדינה".

10. באשר לעבירת הסמים, שימוש בסמים, ואפילו אלה המסווגים כקלים, עלול, כפי שנקבע בהחלטות ובפסקי דין רבים, לשבש את בריאותם ושגרת חייהם של הצרכנים, ליצור תלות והתמכרות, ולהביא להתדרדרות לשימוש בסמים קשים יותר.

ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נגד יניב יונה (04.07.12)**:

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה.."

יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך כי מדיניות האכיפה והענישה בעבירות המתייחסות לסמים המסווגים "קלים" עוברת בשנים האחרונות תמורות אל הצד המקל. בפרט נכונים הדברים כאשר מדובר בנאשמים צעירים, ללא עבר פלילי, ובעבירות שעניינן צריכה עצמית.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

11. הנאשם 2 העסיק בעסק נרגילות אשר בבעלותו, שוהה בלתי חוקי תושב הרשות הפלשתינית, במשך כשבוע ימים, וכן הלן אותו בחדר במקום. נוסף על עובדות כתב האישום המתוקן, הוסכם בין הצדדים, כי השוהה הבלתי חוקי הציג בפני הנאשם אישור שהייה בישראל, ואולם מדובר באישור שלא היה בתוקף באותה שעה.

בנסיבות דנן, הפגיעה בערכים המוגנים עולה בשל תקופת ההעסקה לאורך שבוע, ואולם היא גם נחלשת בכך שמדובר בשוהה בלתי חוקי אשר היה לו בעבר אישור לשהייה בישראל, אך אישורו לא היה בתוקף בשעת ביצוע העבירות, ואותו הציג בפני הנאשם. אין חולק כי האחריות לבדוק את תוקפו של האישור הייתה מוטלת על פי חוק על כתפי הנאשם, וכי באי קיומה של אחריות זו די כדי להביא להרשעה בעבירה, ואולם מקובלת עלי טענת ההגנה כי מצב זה שונה ממצב חמור יותר, שבו מעסיקים מתעלמים כליל מהוראות הדין, ומעסיקים שוהים בלתי חוקיים ללא כל אישור וללא כל בדיקה, תוך זלזול בוטה והתעלמות מוחלטת מהצורך בהחזקה באישור שהייה בישראל על פי חוק.

גם לעניין עבירות הסמים, אין מדובר בפגיעה משמעותית בערכים המוגנים, שכן הנאשם נמצא מחזיק ברכב בחשיש במשקל נמוך לצריכה עצמית בלבד.

12. אמנם, מעשי הנאשם הונעו מן הצורך להפיק רווח כספי, ואופיינו באדישות ביחס לסיכון הטמון במעשים, אולם מדובר בשוהה בלתי חוקי אחד בלבד, שהועסק על-פני תקופה של כשבוע, וכאמור לאחר שהוצג לנאשם כאמור אישור שלא היה בתוקף, ובמובן זה נעדרים מהמקרה נסיבות מחמירות.

מדיניות הענישה

13. עיון בפסיקה שניתנה בעבירות העסקה והלנה של שוהים בלתי חוקיים, מעלה כי ניתנה ענישה מגוונת, הכוללת במקרים רבים רכיב של מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה הפנה לפסקי-הדין הבאים:

א. רע"פ 7726/13 **נסארה נ' מדינת ישראל** (8.1.14) - בית-המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור של המבקש, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של הסעת ארבעה תושבים זרים, ונגזרו עליו 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, קנס בסך 5,000 ₪ ופסילת רישיון נהיגה.

ב. ע"פ 2789/13 **מדינת ישראל נ' חמדי** (4.8.13) - הנאשם הורשע בהסעת 25 שוהים בלתי חוקיים ובסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. הוטלו עליו 13 חודשי מאסר בפועל. בית-המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והטיל עליו 20 חודשי מאסר בפועל, ואף הגדיל את רכיב המאסר על-תנאי מ-6 ל-9 חודשים.

מדובר בתיק שנסיבותיו חמורות בהרבה מאלה שבעניין שבפנינו, ואינו יכול לשמש כמקור ללמידת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות.

ג. ע"פ (נצ') 46910-01-14 **נסאר נ' מדינת ישראל** (11.3.14, לא פורסם) - שם הוטלו על המערער בבית-משפט השלום 4 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על-תנאי, קנס בסך 4,000 ₪ וחילוט רכב. בית-המשפט המחוזי דחה את ערעורו. יצוין כי דובר בהעסקה ממושכת, וכי השוהה הבלתי חוקי איים על עוברת אורח באמצעות הצמדת סכין לגרונה.

ד. ת"פ (קריות) 10342-10-15 **מדינת ישראל נ' שאכר** (29.11.15), נקבע מתחם עונש הולם הנע בין חודשיים ל-12 חודשי מאסר, בצירוף מאסר על-תנאי וקנס, והוטלו 5 חודשי מאסר לריצוין בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על-תנאי, קנס בסך 15,000 ש"ח. יצוין כי דובר בנאשם בעל עבר פלילי בעבירות אלימות וסמים, וכי העסקת התושב הזר נמשכה כחודשיים. עוד יצוין כי ערעורו לבית-המשפט המחוזי נדחה (עפ"ג (חי') 21768-01-16, לא פורסם).

ה. ת"פ (נצ') 10379-12-13 **מדינת ישראל נ' צפורי** (25.11.14), שם דובר בנאשם שהעסיק במשך 5 ימים קטין שהנו תושב זר, אשר בסוף התקופה ביצע פיגוע דקירה בחייל. הוטלו חודשיים מאסר בפועל, מאסר על-תנאי וקנס בסך 10,000 ₪. ערעור לבית-המשפט המחוזי נדחה, לאחר שהמערער חזר בו מן הערעור (ע"פ (נצ') 14859-01-15).

ו. רע"פ 2210/11 **באזין נ' מדינת ישראל** (24.3.11), שם המבקש הורשע בשתי עבירות של הסעת תושב זר, והוטלו ששה חודשי מאסר בפועל, הופעל עונש מאסר על-תנאי בן שלושה חודשים, בחופף, והוטל מאסר על-תנאי. בית-המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור, אף קבע כי העונש לא ירוצה בעבודות שירות.

עוד ניתן לעיין בפסקי-הדין הבאים:

א. רע"פ 818/13 **אבו חאמד נ' מדינת ישראל** (3.4.13), שם דובר במבקש שהורשע, לאחר הוכחות, בהעסקת תושב זר במוסך שבבעלותו, והוטלו עליו 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי, קנס בסך 5,000 ₪ והתחייבות. ערעור למחוזי, ובקשת רשות ערעור לבית-המשפט העליון נדחו.

ב. עפ"ג (מרכז) 57350-01-15 **אבשלום חרוז נ' מדינת ישראל** (10.5.15) שם המערער הורשע בהעסקת תושב זר בשטח חקלאי, ונדון ל-31 ימי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, וקנס בסך 3,000 ₪. המערער נמצא בלתי כשיר לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות וחרף זאת הן בית-משפט השלום והן בית-המשפט המחוזי סברו כי אין להימנע כליל מהטלת רכיב של מאסר.

ג. עפ"ג (ת"א) 24406-05-14 **מדינת ישראל נ' דוידוב** (20.10.14), שם קיבל בית-המשפט המחוזי, בהסכמה, את ערעור המדינה על קולת העונש שהוטל על המשיב, 6 חודשי מאסר על-תנאי ו-3,000 ₪ קנס, כך שהמשיב ירצה חודשיים מאסר בעבודות שירות, וסכום הקנס יוגדל ל-5,000 ₪.

ד. עפ"ג (ב"ש) 35070-10-12 **ביטון נ' מדינת ישראל** (2.1.13), בית-המשפט המחוזי קיבל את ערעורה של הנאשמת, אשר הלינה תושב זר, ובהתחשב בנסיבות המינוריות של המקרה, ביטל את הרשעתה בדין והטיל עליה צו של"צ.

ה. ת"פ (י-ם) 28451-07-16 **מדינת ישראל נ' דואוב** (19.4.17), שם נמנע בית-המשפט מהרשעתו של הנאשם, בן 31, ללא עבר פלילי, שביצע עבירה של העסקת תושב זר, במספר הזדמנויות, והוכח לגביו כי תיגרם פגיעה חמורה בשיקומו במידה והרשעתו תיוותר על כנה.

ו. ת"פ (י-ם) 38781-04-12 **מדינת ישראל נ' אבו עישה** (12.6.13), הוטלו בגין עבירות של העסקת תושב זר והלנתו, 3 חודשי מאסר על-תנאי וקנס בסך 4,000 ₪.

14. **לאור האמור לעיל, ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות דנן, כפי שפורטו לעיל, ובמידת הפגיעה בערכים המוגנים שאינה מן החמורות, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על-תנאי ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל, בצירוף קנס כספי.**

גזירת עונשו של הנאשם 2

15. הנאשם 2 בן 31, נשוי ואב לארבעה ילדים.

אין לנאשם עבר פלילי.

הנאשם הודה במעשים, נטל אחריות וחסך זמן ציבורי יקר.

עמוד 6

אחד מילדיו של הנאשם חולה בסרטן, נזקק לטיפול רפואי אינטנסיבי והנאשם מלווה אותו תדיר לבדיקות רפואיות. מצבו המורכב הוכח לפניו באסופת מסמכים רפואיים שהגיש ב"כ הנאשם. כן נטען כי הנאשם הנו המפרנס היחיד של משפחתו וכי ההוצאות הרפואיות שנושאת בהן המשפחה הן רבות ומכבידות.

מאז ביצוע של העבירות חלף זמן ניכר - מעל שלוש וחצי שנים.

16. בהתחשב בנסיבות אישיות אלה, לאור חלוף הזמן, ובנסיבות ביצוע העבירות אשר אינן מלמדות על פגיעה משמעותית וקשה בערכים המוגנים, סבורה אני כי ניתן להלום את עניינו של הנאשם 2 בהטלת ענישה צופה פני עתיד ומרתיעה, המוצבת ברף התחתון של מתחם העונש ההולם כפי שקבעתי לעיל, ובצירוף קנס משמעותי. התרשמתי כי הטלת עונש מאסר, גם כזה שהנו לריצוי בעבודות שרות, תהווה פגיעה לא קלה בנאשם ובמשפחתו. מצאתי הכרח להטיל קנס, אם כי לא גבוה יתר על המידה, וזאת תוך התחשבות בקשיים הכלכליים. הענישה נחוצה לשם העברת מסר ברור כי העסקת שוהים בלתי חוקיים איננה משתלמת.

סוף דבר

17. **לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם 2 כדלקמן:**

א. 3 חודשי מאסר על תנאי, הנאשם 2 יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ב. קנס על סך 4,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 8 תשלומים שווים ורצופים החל מ-1.7.20 ובכל 1 בחודש העוקב לאחריו.

אי עמידה באחד התשלומים תעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

ג. הנאשם 2 יצהיר על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע במהלך תקופה של 3 שנים מהיום מעבירה על חוק הכניסה לישראל.

ד. הנאשם 2 יצהיר על התחייבות כספית בסך 1500 ₪ להימנע במהלך תקופה של 3 שנים מהיום מעבירה מפקודת הסמים המסוכנים.

ה. 3 חודשי פסילת רישיון וזאת על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם 2 לא יעבור במשך שנתיים מהיום כל עבירה מפקודת הסמים המסוכנים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

מוצג סמים להשמדה.

ניתן והודע היום י"ח אייר תש"פ, 12/05/2020 במעמד הנוכחים.